

Câu chuyện của những người con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Vấn đề thuyền nhân mất lòng nã là i đợc kh i đợc y

khi vào ngày th T 12-11-2008, Chợ ng trình Phóng s N c Ngoài trên h th ng Đài ABC Úc cho chi u m t phim tài li u v Thuy n Nhân Vi t Nam và bi c nh y cũng đợc Đài truy n hình CNN Hoa K ph bi n.

Tàu v t biên mōng manh trên bi n

N i dung phim do Đài ABC th c hi n nhân chuy n “V B n T Do” vào tháng 9 v a qua, do Văn Kh Thuy n Nhân Vi t Nam tr s t i Úc t ch c, nói v chuy n tàu đ nh m nh MT065 ch h n 300 thuy n nhân Vi t Nam b chìm b bi n Malaysia h i đ u tháng 12 năm 1978, khi n h n 170 ng i thi t m ng.

Nh ng c n ác m ng

Nh ng ai đã tr v các n c vùng Đông Nam Á, nh t là đ n Malaysia và Indonesia, đ ng chân t i nh ng nghĩa trang thuy n nhân, đ u c m th y bù ngùi th ng c m cho nh ng ng i kh c

Câu chuyện của những người con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Từ một thiên đường huy hoàng, đàn ghệt lờ rời bỏ quê hương làng mạc, ruộng vườn, ngói i thân... để liêu mình vượt trùng dương tìm đường sống trong cái chết.

Trong khi gặp một triệu thuyền nhân đã đến được các trại tị nạn, thì cũng có người say người đã vùi thân giữa biển khơi, hay trên núi đồi rừng rậm.

Cũng trong chuyến bay này ra đi đó, ngày 26-11-1978 tàu Kim Hoàng MT065- tức M Tho 065, chở trên 300 Hoa Kỳ u đăng ký bán chính thức vượt biên rời Việt Nam. Sau 5 ngày lênh đênh trên biển cả, khoảng 5 – 6 giờ chiều ngày 30-11-1978 thì tàu bị biển Malaysia.

Vì chính sách đẩy tàu thuyền ra biển, lính biên phòng Mã Lai bỏ ra không cho tàu cập bến, tàu phải neo cách bờ khoảng 200 thước chờ sáng tìm phương cách giải quyết. Nửa đêm bão thổi. Khoảng 5 giờ sáng thì tàu chìm khiên trên 170 người thiệt mạng. Thi thể được mai táng trong hai ngôi mộ tập thể ở tiểu bang Kelantan Malaysia.

Câu chuyện của mẹ tôi về con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Chiếc thuyền con đò trên Hồ Ng Kông, nơi thuyền nhân bắt đầu cuộc hành trình vượt biển tìm tự do. Hình ảnh: nguoivietthaingoai.org

Tháng 8-2005, tôi được tiên phái đoàn người Việt hải ngoại, do Văn Khôi Thuyền Nhân Việt Nam (VKTNVN) trở về Úc để chúc mừng, đã đến thăm viếng và cúng tế nơi này.

Tháng 9-2008 về công tác tài công tàu Kim Hoàng theo phái đoàn VKTNVN trở về thăm nén nhang cho người cha con, mẹ đẻ và tể tướng họ hàng người không may mắn đã vĩnh viễn rời thân xác quê hương rồi trôi dạt trên 30 năm qua.

Hồi tháng 4 năm 2000, bài viết của nhà văn Nguyễn Ngọc Nguyễn về chuyến vượt biên của mình, được đăng tải và phổ biến rộng rãi. Trong chuyến đi kinh hoàng đó, mẹ và con của anh đã thiệt mạng.

Qua bài viết, nhà văn mô tả khá chi tiết về chuyến tàu đò như thế này, và cho thấy phe tài công, chủ tàu cùng gia đình đã bắt tàu lên bờ; vì không người đi xuống nên tàu chìm, khiến trên 170 người mất mạng.

Những người khúc trên tàu MT065

Anh Trần Đông, Giám Đốc Văn Khôi Thuyền Nhân Việt Nam rất băn khoăn về vấn đề này. Gần đây anh tìm gặp anh Phạm Văn Hoàng, từng là tài công MT065 và nói, và ra số để tìm hiểu chi tiết về ngày sáng mừng 1-12-1978 này.

Thưa quý thính giả, chúng tôi liên lạc được với anh Trần Đông, Giám Đốc Văn Khôi Thuyền Nhân Việt Nam, cùng tài công Phạm Văn Hoàng của tàu MT065, hiện cư ngụ tại Melbourne, nước Úc.

Qua cuộc trao đổi sau đây, câu hỏi được tiên mà chúng tôi nêu lên với anh Trần Đông là làm sao anh có thể tìm ra được ngôi mộ thật mai táng 123 thuyền nhân trên tàu Kim Hoàng MT065? Và

Câu chuyện của một đồng nghiệp trên con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

làm sao anh biết chắc đó chính là một cá nhân đang nói nhân này ? Anh Trần Đông ghi thích:

Trần Đông: Tôi đi cùng anh, tháng 8 năm 2005, trong chuyến đi thăm Malaysia, chúng tôi đến các địa điểm thăm khu nghĩa trang ngôi mộ tập thể thuyền nhân VN ở Cherang Ruku thuộc bang Kelantan phía Bắc Malaysia.

Chúng tôi chỉ tập trung vào câu chuyện để ghi nhận bị ảnh hưởng thôi. Mãi sau chúng tôi mới biết chi tiết như sau.

Thanh Quang: Tôi hỏi anh, có gần 180 người thiêu trên tàu MT065, nhưng tại nghĩa trang Cherang Ruku anh nói thì chỉ mới có 123 người. Như vậy những người thì còn lại đi đâu ?

Trần Đông: Trong chuyến đi thăm Malaysia hồi tháng 8 anh nói, tại miền Bắc của bang Kelantan, chúng tôi có đến một nghĩa trang khác cách nghĩa trang Cherang Ruku khoảng 30 cây số về phía Bắc, thì chúng tôi phát hiện một ngôi mộ tập thể thuyền nhân đó, tên Balai Bachok, nơi mai táng 46 người, gồm 43 thuyền nhân người lớn và 3 thuyền nhân trẻ em.

Và trong những chuyến đi Malaysia sau này, chúng tôi cũng tìm hiểu xem chiếc tàu nào bị chìm ở Balai Bachok. Những tài liệu của dân địa phương nói rằng mà chúng tôi dò hỏi thì không ai biết 46 thuyền nhân mai táng ở Balai Bachok thuộc tàu nào.

Chúng tôi chỉ ghi nhận được số kiến là ngôi mộ này được thành lập hồi tháng 4 năm 12-1978, tức 3 ngày sau tai nạn chìm tàu MT065 ở Cherang Ruku.

Mãi sau này, khi đúc kết những số kiến khác nhau, thì chúng tôi mới suy ra và chắc chắn rằng những người nhân được mai táng tại ngôi mộ tập thể Balai Bachok đó thuộc tàu MT065.

Thanh Quang: Vậy rồi là tại sao anh Trần Đông, Giám đốc Văn Khố Thuyền Nhân VN. Và bây giờ, chúng tôi xin được hỏi anh Phạm Văn Hoàng, tài công chuyến tàu đến như thế này. Tôi hỏi anh

Câu chuyện n c m đ ng v con tàu mang s hi u MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Hoàng, đ u năm 1978, anh là ch tàu Kim Hoàng MT065 ?

Tình c nh ng i t n n đang x p hàng ch c m H ng Kông,
ch p năm 1989, là m t trong nh ng tr ng bày Vancouver, Canada

Ph m Văn Hoàng: D ph i.

Thanh Quang: Tàu dài bao nhiêu th c, tàu bi n hay đi sông, th a anh ?

Ph m Văn Hoàng: D tàu dài 18 th c, đi bi n h i đó t i gi .

Thanh Quang: Trang b máy gì ?

Ph m Văn Hoàng: Máy Rey 6 (Rey 671).

Thanh Quang: Th a anh, khi v t bi n thì tàu này là tàu đăng ký. Nh v y anh v n còn là ch tàu, hay đã bán tàu cho ng i khác ?

Câu chuyện của mẹ tôi về con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Phạm Văn Hoàng: Dì đi đăng ký thì người Việt mình không đăng ký được, phải người Tàu mới được đăng ký. Chiếc tàu này có người gì thì ư nên tôi bán cho hai anh Tàu ở Sài Gòn xuống mua. Mẹ tôi tên Lu Uyên, còn anh kia người ta kêu là Tuấn.

Thanh Quang: Như vậy thì mẹ tôi có anh trong chuyện đi này là gì ?

Phạm Văn Hoàng: Tài công.

Thanh Quang: Xin anh tóm lược những gì đã xảy ra vào chiều ngày 30 tháng 11 và sáng mùng 1 tháng 12-1978.

Phạm Văn Hoàng: Chiều đó, khoảng 5 giờ thì tôi đi sát bờ đất Mã Lai thuộc tỉnh bang Kelantan, bờ lính biên phòng bên, không cho tôi đi vô bờ. Lúc đó tàu tôi neo cách bờ khoảng 100 mét thì 200 thước, để chờ đợi Cao ủy LHQ tới.

Những không may, tôi khoảng 1 giờ khuya thì bão tới. Đến 5 giờ sáng, tôi tôi cho mẹ tôi xuống vô bờ để chờ đợi người, những người có một đoàn xe Mã Lai pha đèn ra, rồi nó bên ra, không cho tôi đi vô.

Những rồi tôi thấy chiếc tàu không thấy nào chụ vào nữa, vì càng lúc bão càng lớn, sóng càng to, mưa gió quá nặng. Lúc đó tôi mới nói là bây giờ mình cần ôm phao đi vô bờ. Khi mẹ tôi xuống vô bờ thì trong vòng nửa tiếng đồng hồ, tàu bị ra, chìm. Tôi bị chết 2 đứa con.

Thanh Quang: Thưa anh, có người cho là tài công, rồi cả chèo tàu, bà mẹ con trên tàu, trong khi họ lo tìm đường thoát thân, bất kể tình cảnh của bà con đi trên tàu, anh có ý kiến gì về vấn đề này không ?

Phạm Văn Hoàng: Có một số người, tôi khái quát nhà văn Nguyễn Ngọc Nguyễn, tôi có nghe đã kể về này trên Internet. Những thực sự những người đó là khách, người đi tìm tàu thì không hiểu bên trên tôi đi hành như thế nào. Cũng như trong 2 người chèo tàu thì có một người

Câu chuyện của mẹ tôi về con tàu mang số hiệu MT065

Tên: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Số: Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Con tàu đã chết luôn cả với tôi con.

Còn con tàu kia – là Tàu Lùn, thì mẹ tôi và 4 đứa con gái của anh cũng chết hết, còn tôi thì chết con trai thôi. Tôi thì chết 2 đứa con. Em gái với tôi, là thím má, chết mất đứa con. Nhưng vì không thím nào thì tôi bị tàu chày vô bị. Vì có ý chày tróc, thì tôi đâu có chết ngộp gì nào?

Thanh Quang: Cảm ơn anh Phạm Văn Hoàng rất nhiều.

Phạm Văn Hoàng: Dạ, cảm ơn anh.

Đâu là số chết?

Thanh Quang: Xin trả lời với anh Trần Đông, thím a anh, qua phần tìm hiệu của anh với anh Nguyễn Ngọc Nguyễn, tài công Phạm Văn Hoàng cùng mất số ngộp khác nữa, thì đến hôm nay, anh có nhận xét gì về bị nạn của tàu Kim Hoàng MT065?

Trần Đông: Thím a quý thánh giá, sau khi nghiên cứu kỹ bài viết của anh Nguyễn Ngọc Nguyễn, và tìm hiệu qua tài công Phạm Văn Hoàng cùng mất số ngộp khác, thì chúng tôi rút ra được một số kết luận.

Thứ nhất, về bài viết của anh Nguyễn, anh Nguyễn có ghi là “Khi tôi tỉnh lại trên bè thì thấy mình nằm sấp trên đống xác chết ngộp ngang. Nồng độ trong bè ngộp ra giúp cho tôi hồi sinh”.

Nhưng vì anh Nguyễn thì lúc bè ngộp tụt xuống cho đến khi bè trôi dạt lên bè thì khoảng thời gian đó không quá 5 phút, vì quá 5 phút, thì bào não sẽ chết và não nhân sẽ chết luôn. Do đó, kết luận thì chết là chết tàu bè đắm cho tôi bị bị nạn, khoảng cách đó cũng rất là ngắn, mà theo anh Hoàng là không quá 200 mét, thì đi đó là đúng.

Ng i t n n H ng Kông ch đi đ nh c . PHOTO by UNHCR

Đi m th hai, trong bài văn c a anh Ng n, anh Ng n có vi t là “Tôi vùng đ ng d y, đ a m t nhìn quanh. Lính Mã Lai đang quay nh ng ng i s ng sót vào g c đ a. H cũng nh tôi là nh ng ng i đ c sống đ y vào b và may m n thoát kh i t th n.

Nh ng h không đ c phép c u nh ng ng i ng p n c nh tôi. N u đ c c p c u thì tôi ch c là trong đám ng i kia, ít m cũng có c ch c ng i đ c s ng d y”. Ph n này, theo ch chúng tôi tìm hi u thì cũng không đ c đúng h n.

Theo nh i anh Hoàng thì trong s nh ng ng i s ng sót, cũng có nhi u ng i tham gia vào vi c c p c u nh ng ng i còn s ng, thí đ nh s c n c hay làm nh ng đ ng tác h i sinh đ cho n n nhân đ c s ng i.

Đi m th ba trong bài vi t này là “Lính Mã Lai không cho c u là b i vì nh ng k xa l và b t nhân y đang l t qu n áo ng i ch t đ l y vàng và đô-la gi u trong g u qu n, g u áo, c áo, v t áo .v.v...”. V n đ nh ng ng i ch t, khi xác h đ t vào b thì lính Mã Lai có l c soát, l y gi y t và l y vàng b c thì ph n này có đúng, theo ghi nh n c a nh ng ng i mà chúng tôi tìm hi u đ c.

V đ i m th t trong bài vi t c a anh Ng n, là “Hôm sau, t tr i t m c , chúng tôi đ c đ a tr i b i bi n, th b đ c xu ng h ng Thái Lan, tìm thêm đ c m t s xác ch t n a nh ng cũng không th y v tôi”.

Câu chuyện của mẹ tôi về con tàu mang số hiệu MT065

Tên: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Số: Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Khi liên lạc với người này cho đến với người ngôi mẹ tôi ở th trấn Balai Bachok, cũng như theo lời mẹ tôi nhân chứng này, thì nhân chứng thứ hai này cho biết là 3 ngày hôm sau, cảnh sát Mã Lai có vào trấn và đưa mẹ tôi xuống rồi ra để giúp việc mai táng.

Riêng trong phần viết của anh Nguyễn, anh ấy đưa mẹ tôi chi tiết thú vị, đó là đi xuống hướng hướng Thái Lan. Thứ tự là đi lên, vì đi xuống là phía Nam, còn đi lên là về hướng Bắc, giáp với Thái Lan. Đi về phía trên và tìm kiếm thêm mẹ tôi xác chết này.

Như vậy thì là sóng biển nó đẩy hướng lên trên, và ngôi mẹ tôi ở th trấn Balai Bachok, này chôn 46 thuyền nhân, cách hướng Bắc của mẹ tôi ở th trấn Cherang Ruku khoảng 30 cây số, thì cũng hướng về phía trên.

Vậy khuynh hướng lúc xảy ra về chìm tàu MT065, là mẹ tôi xác bị đẩy lên trên mặt Bắc. Cho nên 3 ngày hôm sau – thì ngày 4 tháng 12-1978, 46 xác chết của tàu MT065 đã trôi dạt vào bờ Balai Bachok, và người ta vớt chôn tại ngôi mẹ tôi ở th trấn th trấn này 43 người lớn và 3 trẻ em như vậy nói.

Do đó, khi nói về các sự kiện này với nhau, chúng ta có thể biết được chính xác là nghĩa trang ở Balai Bachok cũng là nơi chôn xác của tàu MT065.

Đến tháng 5, qua những bài viết và qua lời kể của anh Phạm Văn Hoàng cùng nhiều người khác nữa, thì chúng ta thấy phần lớn những người phớt lờ và con nít được cứu trên boong tàu, còn thanh niên và người lớn phần lớn đã bị chết. Cho nên khi tàu bị lật, thì những người trên boong ngã xuống nước hết. Những người trong hầm khó có thể thoát ra được.

Thưa quý vị, phần kết luận chung của chúng tôi là trong tình cảnh như vậy, việc quy kết trách nhiệm là ai - của chiếc tàu hay tài công hoặc của người nào?

Phần lớn những người còn sống sót, sau khi vào trấn, theo lời kể của mẹ tôi xuống, thì rất nhiều người, vì gia đình, thân nhân bị chết nên họ cũng có thể cáo với Cao ủy và cảnh sát Mã Lai rằng chiếc tàu và tài công chiếc tàu, đưa gia đình vào bờ, khi chiếc tàu không người đi xuống nên bị lật và chìm.

Câu chuyện của mẹ tôi về con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Những qua lại anh tài công Hoàng cho biết rõ ràng thì chính phe chủ tàu và tài công cũng đều là nhân nhân của bị nạn này. Họ nói, theo lời họ kể, thì họ vào bị là để thăm ng lượng về việc của nh sát Mã Lai nhằm tìm cách giúp đỡ cho chủ tàu, chứ không phải họ vào bị để bị nạn.

Thưa quý vị, đó là thảm cảnh đã xảy ra. Và thảm cảnh này mới phần phát xuất từ lời của nhà cầm quyền của VN khi nhận nhiệm vụ ngiêng bị nạn ra đi. Một phần nữa là Malaysia, do chính sách đẩy tàu thuyền ra biển, và chính sách này không chỉ Mã lai áp dụng, mà cũng tại Thái Lan nữa.

Chúng tôi biết là đa phần những người của thuyền nhân tại Malaysia đều là nhân nhân được mai táng trong kho tàng thời gian 1978-1979.

Thanh Quang: Vợ tôi là chị của anh Trần Đông, Giám Đốc Văn Khố Thuyền Nhân Việt Nam.

Thưa quý vị, mới đó mà đã 30 năm trôi qua. Câu chuyện được ghi lại, không phải có ý khi nào mới nói buồn quá khổ, không nhất thiết để họ thêm một nét họ thù, cũng không phải như nhc lời mới nói ác, mà chủ yếu là để tìm hiểu thêm và làm sáng tỏ một uẩn khúc, để những người vĩnh viễn nằm xuống trong 30 năm qua, biết đâu họ mòn mỏi trông chờ người thân, nay được người thân biết đến.

Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
2008-11-07